

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 33. szám

2012. január 09.

A bizalomról

*“Nagy dolog hinni magadban, és még nagyobb hinni a többiekben.”
(Tatiosz)*

Sokat gondolkodom arra, vajon az elvesztett bizalmat vissza lehet-e szerezni, elérhető-e, hogy az egykor csalódott szakszervezeti tag újra megbízzon bennünk.

Tisztségem majd' egy éve alatt többször szembesültem a bizalomvesztés kérdésével, s mindannyiszor megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy az évekkel ezelőtti vélt, vagy valós sérelmekkel mit is lehet kezdeni. Általában a munkavállalók döntő többsége egy adott személy korábbi nyilatkozatát, vagy tettét kifogásolja, amit utólag még megmagyarázni sem egyszerű, nemhogy orvosolni azt. Tisztségviselők tettei és szavai az általuk képviselt szervezetet minősítik, bár lehet, hogy adott esetben mindkét fél téved. Tapasztalat, hogy az ember és bizalma törekény, sokkal könnyebb elveszíteni, mint megszerezni, hiszen a negatív eseményeket inkább észre vesszük, nagyobb súlyt adunk neki, és valamiért hitelesebbnek is tartjuk.

Ha nem vigyázunk, önmagunkban is csalódhatunk, mert utólag mindig rájövünk, ha tévesen döntöttünk. Igaz, önmagunknak sem mindig valljuk be, de azért tudjuk, valahol bent érezzük a tévedésünket, csak hát nagyon nehéz a megvont bizalmat újra visszaadni, csakúgy, mint visszaszerezni.

A Vasutasok Szakszervezetének döntéseit nem egy-két ember hozza. Nálunk nem igaz a Napkirálynak, XIV. Lajos francia királynak tulajdonított szállóige, miszerint „Az állam én vagyok”. A szakszervezet nem én vagyok, de még csak nem is az elnök, vagy más vezetőnk. A szakszervezet mi vagyunk együtt, mert csak együtt érünk valamit.

Juhász Tiborné

A nemzet büdöskéje

– Na, hogy teltek az ünnepek? – kérdezte munkatársait egy pityókás vasutas, miközben sört osztott kollégáinak a táskájából.

– Ezen már túl vagyunk, cím-bora, nem tizedikén kezdtük az évet! – szólt egyikük, valószínűleg a főnök, és a csapat jót nevetett, miközben bevacokolták magukat a hideg ülésekre.

– Kicsit túlcsondult a Szilveszter, na, különben is van még szabadság – morgott a piás kolléga, és felbontotta a sörét – amúgy meg mondjatok akkor jobb témát!

– Igazad van, jobb az nincs – szólt egy nagyhangú kolléga — és ő is a sörével kezdett foglalatkoskodni.

– De van érdekesebb – vette át a szót a főnök – mit szóltok ahhoz, hogy mi is képviselve voltunk az Operaházban? Tudjátok, az év elejei kormánybulin.

– Hát az tényleg nem semmi volt – fordult főnökéhez egy cingár fiú – szerinted mit keresnivalója volt ott egy szakszervezetnek?

– Ajjaj! Megszóltat Okoska – kotnyeleskedett a piás, és ennek is közzéhej lett a vége – amúgy meg mi nem mentünk volna, ha hívnak?

– Na, már csak te hiányoztál volna oda, Büdöske – kiáltott fel vigyorogva a nagyhangú, és hangoztabban nevettek. Ekkor már csak én fáztam a hideg vonaton, és mi tagadás, józanul valóban nem volt jó közel ülni a cimborához.

– Te csak igyál és figyelj – mordult rá a főnök – ha minket hívnak, az legfeljebb azt jelenti, hogy elbambult valaki. De ha egy szakszervezetet hívnak meg...?

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

– Hacsak nem azért – mondta halkabban a cingár Okoska, megpróbálván elvenni a gúnyolódás életét – mert igaza volt Búdöskének tavaly, és most már tényleg van nemzeti szakszervezet is. Úgy, mint régen, csak akkor másképp hívták.

– Rendben – így a főnök – de kinek az érdekeit védi egy nemzeti szakszervezet, te okostojás.

– Én megmondom – bújt ki a sörös dobozok közül Búdöske, és már mondta is: Hát a nemzetét! Úgy, mint régen.

– Ühüm, az lehet – szólt békülékenyen a harsány vasutas leszálláshoz készülődve, de ez csak a látszat volt, mert így folytatta – ha van nemzeti szakszervezet, ott a helye Búdöskének is! Ezennel kinevezlek a nemzet Búdöskéjének – és felemelt újjal hátrált az ajtó felé.

A cingár Búdöskét csitítgatta, a főnök meg a többieket, mert rezgett a vonat a nevetéstől, én meg szedelőzködni kezdtem. Leszállás után sokáig a fülemben maradtak Búdöske szavai: „Mit képzelsz rólam, akármivel azért én se iszom!”

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu